

การศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล The Study of Needs Assessment on Skills Development of Administration of Private Vocational Colleges in Bangkok Metropolitan Region

นุศรา เงอเขียว¹ และไพโรจน์ สติรยการ²

Nuchsa Ngerkheaw¹ & Pirote Satirayakorn²

¹ นักศึกษาระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ 10800

e-mail : s6402061811570@email.kmutnb.ac.th

Student of Master of Vocational and Technical Education Management Faculty, of Technical Education, King Mongkut's University of Technology North Bangkok 10800

² รองศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์สุตร สาขาวิชาบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ 10800

Associate Professor of Technical Education Management Department, King Mongkut's University of Technology North Bangkok 10800

e-mail : pairote.s@fte.kmutnb.ac.th

Received : 10 มี.ค. 67 Revised : 3 พ.ค. 67 Accepted : 23 พ.ค. 67

DOI : 10.14416/j.edii.2026.06.007

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงพรรณนา ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้าอิสระใช้กลุ่มประชากรจากผู้อำนวยการสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 86 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นโดยใช้วิธี Modified Priority Need Index (PNI Modified)

ผลการค้นคว้าอิสระ พบว่า สภาพทักษะปัจจุบัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และความต้องการพัฒนาทักษะ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสรุปผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการบริหารพิจารณาความต้องการจำเป็นพบว่า ทักษะการบริหารมีความสำคัญและจำเป็นในการพัฒนาความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา สรุปได้จากค่าเฉลี่ย

สภาพทักษะปัจจุบันมีระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาทักษะในทุกรายการ และเมื่อพิจารณาตามลำดับความต้องการจำเป็น เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) ทักษะด้านเทคโนโลยี 2) ทักษะการสื่อสาร 3) ทักษะการบริหารจัดการองค์กร 4) ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น 5) ทักษะการบริหารจัดการตัวเอง และ 6) ทักษะการคิดและตัดสินใจ โดยความต้องการจำเป็นสูงสุดเป็นลำดับที่หนึ่ง คือ ทักษะด้านเทคโนโลยี และต่ำสุดเป็นลำดับสุดท้ายคือ ทักษะการคิดและตัดสินใจ

คำสำคัญ : ความต้องการจำเป็น การพัฒนาทักษะ ผู้บริหารสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน

Abstract

The purpose of this independent study was : 1) to study a needs assessment on skills development of the administration of private vocational colleges in Bangkok and the Metropolitan Area. This independent study was a descriptive research. The population used in this independent study was 86 administrators of private vocational colleges. The instrument used was a questionnaire to collect quantitative data as a tool. The data were statistically analyzed using the Modified Priority Needs Index (PNI Modified) method using mean, standard deviation, and the needs priority.

The independent study results revealed that the current skill level overall was high, and the overall need for skill development was also high. Summarizing the study of the necessary considerations in skill development, it was found that managerial skills are crucial and essential for enhancing the abilities of educational administrators. Based on the mean scores, the current skill level was lower than the desired skill development level across all items. When considering the priority needs, they are ranked as follows: 1) Technological skills, 2) Communication skills, 3) Organizational management skills, 4) Collaborative skills, 5) Self-management skills, and 6) Decision-making and critical thinking skills.

Keywords : Need Assessment, Skills development, Administrators of Private Vocational College

1. บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 54 วรรคสาม รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการ ส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ [1] เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย รัฐได้กำหนดกรอบแนวการปฏิบัติไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561-2580 ประเด็นด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้คนไทยเป็นคนดี เป็นคนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับ

วิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21 เพิ่มประสิทธิภาพระบบการจัดการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา พัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต [2] เชื่อมโยงสู่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570) ที่มุ่งพัฒนานคนสำหรับโลกยุคใหม่ ทุกช่วงวัย ในทุกมิติเพื่อให้เป็นกำลังคนสมรรถนะสูง สร้างสังคมแห่งโอกาสและเป็นธรรม พัฒนาระบบนิเวศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต กระจายอำนาจไปสู่สถานศึกษา เพิ่มบทบาทของภาคเอกชนและภาคประชาสังคมในการสนับสนุนการจัดการศึกษา [3] สอดคล้องกับ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่มีความมุ่งหมายจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคคลให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างมีศักดิ์ศรี ยึดหลักของการเรียนรู้ตลอดชีวิต สนับสนุนให้สังคมมีส่วนร่วมจัดการศึกษาและพัฒนากระบวนการอย่างต่อเนื่อง [4] นำมาสู่แนวการปฏิบัติตามกรอบของแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2560-2579 ยึดหลักการมีส่วนร่วมของสังคมทุกภาคส่วน เนื่องจากรัฐต้องใช้ทรัพยากรจำนวนมากในการจัดการศึกษา เพื่อให้ครอบคลุมประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมาย จึงสนับสนุนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาทุกรูปแบบ ตามความพร้อมเพื่อประโยชน์ของสังคมโดยรวม [5] การศึกษาจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เจริญงอกงามในทุกด้าน เป็นกระบวนการสร้างองค์ความรู้ ความสามารถ ตลอดจนเกิดศักยภาพในตัวบุคคล สร้างความได้เปรียบในการประกอบอาชีพที่ต้องแข่งขันกันในทุกด้าน มีความพร้อมต่อการดำรงวิถีชีวิตท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของสังคมในศตวรรษที่ 21 พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 หมวด 1 มาตรา 6 กล่าวถึง การอาชีวศึกษาเป็นกระบวนการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ ผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพ ยกกระตบการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้นตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ มีสมรรถนะ จนกระทั่ง สามารถประกอบอาชีพในลักษณะ ผู้ปฏิบัติหรือผู้ประกอบการโดยอิสระได้ รวมทั้งส่งเสริมการศึกษาเพื่ออาชีพตลอดชีวิต [6]

การจัดการศึกษาประเภทอาชีวศึกษามีทั้งส่วนที่ดำเนินการของสถานศึกษาภาครัฐและสถานศึกษาภาคเอกชน ภายใต้การดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) โดยบริหารจัดการรวมอยู่ในสังกัดเดียวกัน เพื่อปฏิรูปการศึกษาให้มีคุณภาพได้มาตรฐานคล่องตัวมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 8/2559 [7]

ทั้งภาครัฐและเอกชนมีอุดมการณ์ในการจัดการศึกษาที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศคล้ายคลึงกัน แต่การบริหารมีความแตกต่างกัน สถานศึกษาภาครัฐบริหารในลักษณะการบริการให้ประชาชนตามนโยบายที่รัฐกำหนด ไม่มีค่าว่าลูกค่า กำไรหรือขาดทุน ส่วนสถานศึกษาเอกชนเป็นการลงทุนด้วยเงินของเอกชน ดำเนินการตามนโยบายของแต่ละสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนได้คล่องตัวตามแนวการพัฒนาของโลกปัจจุบันและตามความต้องการของตลาด เพื่อให้ผู้ปกครองเกิดความพึงพอใจ สถานศึกษาเอกชนมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการจัดการศึกษาเพราะการที่โรงเรียนเอกชนมาช่วยส่งเสริมการศึกษาร่วมกับภาครัฐจะทำให้เกิดการเปรียบเทียบ ทำให้คุณภาพการศึกษาของภาครัฐสูงขึ้น ผู้ปกครองมีทางเลือก จึงเกิดการแข่งขันกัน โดยนักเศรษฐศาสตร์ชื่อ Schultz.1982 เป็นผู้กล่าวไว้ อ้างอิงในบทความวิกฤตการศึกษาไทย ถ้าไร้การศึกษาเอกชน [8] สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนมีสถานะการแข่งขันสูง ทั้งต้องแข่งขันกับสถานศึกษาของภาครัฐและภาคเอกชนด้วยกันที่จัดการศึกษาในทุกประเภทและทุกระดับ รวมทั้งปัจจุบันประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้น ในขณะที่จำนวนผู้เรียนก็มีแนวโน้มลดลงตามอัตราของการเกิด ทำให้ผู้ศึกษาต่อมีจำนวนลดลงอย่างต่อเนื่อง รวมถึงต้องรับภาระต้นทุนในการจัดการศึกษา เนื่องจากได้รับการอุดหนุนจากภาครัฐเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น [9]

จากสถิติข้อมูลเปรียบเทียบจำนวนสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ที่เปิดดำเนินการกิจการ ปี พ.ศ. 2565 กับปี พ.ศ. 2566 พบว่า จำนวนสถานศึกษา 444 แห่ง มีจำนวนการเลิกกิจการอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเป็นส่วนใหญ่ [10] นอกจากนี้ สภาพการณ์ปัจจุบันการศึกษาของไทยอยู่ในยุค VUCA World ซึ่งมีที่มาจากคำว่า ความผันผวน (Volatility) ความไม่แน่นอน (Uncertainty) ความสลับซับซ้อน (Complexity) และความคลุมเครือ (Ambiguity) จากกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) เชื่อมโยงโลกทั้งใบหลอมรวมสังคมเข้าด้วยกัน การสื่อสารถึงกันในเวลาอันรวดเร็วไร้ขีดจำกัด กระแสการพัฒนา

เทคโนโลยี (Big Bang of Technology) เกิดนวัตกรรมทางเทคโนโลยีมากมาย พัฒนาแบบก้าวกระโดด เป็นยุคแห่งความผันผวนเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมีการแข่งขันสูงทำให้ทุกคนต้องปรับตัวหากปรับตัวช้าหรือไม่มีความสามารถในการปรับตัวได้อาจส่งผลกระทบต่องานต่อการดำเนินชีวิต กระทรวงศึกษาธิการ และอีกหลาย ๆ องค์กรต่างพยายามจะปรับเปลี่ยนแนวทางการจัดการศึกษา แนวทางการบริหารจัดการองค์กร ปรับแนวคิดใหม่ ทำใหม่ คิดสร้างสรรค์และมีวิสัยทัศน์ให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลง แต่อย่างไรก็ตามหากองค์กรจะมีการปรับตัว ทรัพยากรบุคคลก็ต้องปรับตัวให้ได้ โดยเฉพาะผู้บริหารต้องเข้าใจและมีวิสัยทัศน์ที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ต้องพัฒนาทักษะเตรียมพร้อมรับมือให้ทันต่อสถานการณ์เสมอ [11] และจากรายงานของ World Economic Forum 2020 นำเสนอผลคาดการณ์อีก 5 ปีข้างหน้า ที่โลกต้องเผชิญกับภาวะ “Double Disruption” ทั้งจากโควิด-19 และการใช้ระบบ Automation เข้ามาทดแทนการจ้างคนในอนาคต การทำงานจะยากซับซ้อนมากขึ้น ดังนั้น ทักษะการทำงานของคนที่ต้องเปลี่ยนไปซึ่งทักษะที่จำเป็นสำหรับปี 2025 ประกอบด้วย 4 กลุ่มหลักคือ 1) ทักษะด้านการคิดและตัดสินใจที่ดี ความสามารถคิดวิธีใหม่ ๆ ที่ช่วยแก้ปัญหาให้กับองค์กร 2) ทักษะการบริหารจัดการตัวเอง ความสามารถรับมือกับปัญหาจัดการอารมณ์และความกดดัน ค้นคว้าหาวิธีแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง การรู้จักปรับตัวกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป 3) ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นผู้นำยุคใหม่ที่มีอุดมการณ์ขับเคลื่อนเป้าหมายมุ่งไปข้างหน้า ความสามารถสร้างแรงบันดาลใจ สร้างสังคมการทำงานแบบทุกคนสามารถมีส่วนร่วมและมีเป้าหมายร่วมกัน เพื่อดึงศักยภาพสูงสุดของทีมออกมา 4) ทักษะด้านเทคโนโลยี เมื่อทุกองค์กรมีการปรับตัวสู่ดิจิทัลมากขึ้น ทักษะการใช้เทคโนโลยี เครื่องมือดิจิทัลและโปรแกรมใหม่ ๆ จึงเป็นทักษะที่จำเป็นต้องมี [12] การผสมผสานของกระแสมหภาค รวมถึงการนำเทคโนโลยีมาใช้ จะขับเคลื่อนการเติบโตและลดลงของงานเฉพาะด้านซึ่งงานที่คาดว่าจะมีการเติบโตอย่างมากอยู่ในด้านการศึกษาการเกษตร การพาณิชย์ดิจิทัล

และการค้างานในอุตสาหกรรมการศึกษาคาดว่าจะเติบโตประมาณ 10% ซึ่งนำไปสู่ตำแหน่งงานเพิ่มเติม 3 ล้านตำแหน่ง สำหรับครูอาชีวศึกษา และอาจารย์มหาวิทยาลัยและอุดมศึกษา [13]

ในศตวรรษที่ 21 เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งในเชิงเศรษฐกิจสังคมเทคโนโลยีและนวัตกรรมและโลกไร้พรมแดนอย่างรวดเร็ว ผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญอย่างมากที่ต้องปรับตัว ต้องพัฒนาตนเอง ต้องมีความรู้ความสามารถให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง สามารถนำนโยบายมาบริหารจัดการให้สอดคล้องกับบริบทด้านการศึกษาของตนเอง เปรียบเสมือนแม่ทัพในสนามรบ หากแม่ทัพเก่งจะนำพาทัพไปสู่เป้าหมายที่ดี ทุกคนอยู่รอด [14] และการบริหารจัดการศึกษาจะสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายเป็นไปตามวัตถุประสงค์ มีคุณภาพและประสิทธิภาพหรือล้มเหลว นั้น ผู้บริหารเป็นตัวแปรหลักสำคัญอันดับแรกของการศึกษาที่กำลังเปลี่ยนแปลงในยุคศตวรรษที่ 21 ผู้บริหารต้องมีทั้งความรู้และความสามารถ มีทักษะและมีประสบการณ์ทางการบริหารการศึกษา เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้ทันสมัยเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของโลก [15]

การบริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนส่วนใหญ่หากไม่ใช่เจ้าของกิจการเป็นผู้บริหาร ก็จะเป็นผู้บริหารมืออาชีพที่ได้รับการว่าจ้างมาบริหารสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนจะมีภาระการดำรงตำแหน่งเป็นเวลานาน ซึ่งหากผู้บริหารไม่มีการพัฒนาวิสัยทัศน์หรือปรับเปลี่ยนมุมมอง เปลี่ยนวิธีการบริหารจัดการแบบใหม่ ๆ เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงก็จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการจัดการศึกษา และยากที่จะอยู่รอดได้ภายใต้สภาวะการแข่งขันในปัจจุบัน รวมถึงสถานศึกษาใดที่มีการเปิดโอกาสความก้าวหน้า และสร้างขวัญกำลังใจในการก้าวสู่ตำแหน่งผู้บริหาร โดยพิจารณาคุณสมบัติ ความรู้ ความสามารถของบุคลากรภายใน การก้าวขึ้นมาเป็นผู้บริหารระดับสูงนอกจากจะถูกคาดหวังว่าจะต้องจัดการงานปริมาณมากแล้วยังต้องบริหารคนให้เกิดความเชื่อมั่น และได้รับการยอมรับ

การที่บุคคลได้รับการแต่งตั้งมาเป็นผู้บริหารสถานศึกษานั้นเป็นเรื่องที่ไม่ยาก แต่การบริหารสถานศึกษาให้ประสบความสำเร็จเป็นที่ยอมรับเป็นเรื่องไม่ง่าย โดยเฉพาะผู้บริหารที่ขาดประสบการณ์หรือมีประสบการณ์น้อยทำให้ขาดทักษะการบริหารสถานศึกษาในหลายด้าน จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะและต้องพัฒนาได้ตรงกับความต้องการมากที่สุด จึงจะสามารถแก้ไขปัญหาและเกิดประโยชน์สูงสุด ดังนั้น การเตรียมความพร้อมให้คนเหล่านี้ในการก้าวขึ้นมาดำรงตำแหน่งผู้บริหาร จึงเป็นเรื่องสำคัญ [16] และจากรายงานผลการวิจัยของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาเรื่องผลกระทบโลกาภิวัตน์ต่อการจัดการศึกษาไทยใน 5 ปีข้างหน้า ที่คาดการณ์แนวโน้มอนาคตด้านผู้บริหารสถานศึกษาว่า จะเกิดกลุ่มผู้บริหารที่ไม่ทันยุคสมัยหรือตกยุค อันเนื่องจากสภาพการแข่งขันรุนแรงส่งผลกับผู้แข่งขันที่ไม่สามารถพัฒนาตนเองได้ทัน และยังส่งผลกับผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มที่ไม่สามารถพัฒนาทักษะการบริหารให้มีประสิทธิภาพ ขาดทักษะการจัดการสมัยใหม่ ขาดความสามารถในการบริหารเชิงรุก ขาดทักษะความยืดหยุ่น ขาดทักษะการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ผู้บริหารกลุ่มนี้กลายเป็นผู้แข่งขันที่ถูกรอบและถูกแรงกดดันจากผู้บริหารระดับสูงจนในที่สุดจะขาดความก้าวหน้าในอาชีพ แต่อาจจะยังอยู่ในสถานศึกษาต่อไปจนเกษียณหรือลาออกก่อนอายุเกษียณ [17] จากผลกระทบที่จะเกิดขึ้นดังกล่าว ผู้บริหารจึงควรได้รับการพัฒนาความสามารถเพื่อยกระดับทักษะที่จำเป็น (Developing People Skills) เพื่อให้สามารถบริหารสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยีและนวัตกรรมในยุคโลกไร้พรมแดนที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษา [18] จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงได้รวบรวมข้อมูลจากบทความและงานวิจัยเกี่ยวกับแนวคิดการพัฒนาทักษะการบริหารของนักวิชาการทางการศึกษาประกอบด้วยทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 และจากรายงานสรุปทักษะการทำงานที่จำเป็นต้องมีสำหรับปี 2025 จากการประชุม World Economic Forum

2020 นำมาวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อเป็นกรอบในการศึกษาสรุปได้ 6 ทักษะ ดังนี้ 1) ทักษะการคิดและตัดสินใจ 2) ทักษะการบริหารจัดการตัวเอง 3) ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น 4) ทักษะเทคโนโลยี 5) ทักษะการสื่อสาร และ 6) ทักษะการบริหารจัดการองค์กร นำมาศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาทักษะผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งกระบวนการประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment) จะช่วยลำดับความสำคัญ ประเมินความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ควรจะเป็นกับสิ่งที่จริงจริงช่องว่างที่เกิดขึ้นจะทำให้ทราบถึงความจำเป็นที่สอดคล้องกับสภาพความต้องการที่เป็นจริงเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจ วางแผนและกำหนดแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสมตรงกับความต้องการ [19]

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาในฐานะที่มีบทบาทของการเป็นผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จึงมีความสนใจในการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาทักษะผู้บริหารสถานศึกษาต่อไป

2. วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 กำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระครั้งนี้ คือ ผู้อำนวยการในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวนทั้งสิ้น 86 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ เป็นแบบสอบถาม ผู้อำนวยการสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และระดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ประกอบด้วยหัวข้อดังนี้ ทักษะการคิดและตัดสินใจ ทักษะการบริหารจัดการตัวเอง ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะด้านเทคโนโลยี ทักษะการสื่อสารและทักษะการบริหารจัดการองค์กร ลักษณะแบบสอบถามจะเป็นคำถามแบบปลายเปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งระดับความคิดเห็น 5 ระดับ ตามวิธีของ Likert [20] มีความหมายและเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนน	ระดับความคิดเห็น
5	ระดับมากที่สุด
4	ระดับมาก
3	ระดับปานกลาง
2	ระดับน้อย
1	ระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมาย ผู้ค้นคว้าอิสระมีเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย โดยนำระดับความคิดเห็นมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและนำเสนอผลการค้นคว้าอิสระ พร้อมแปลผลค่าเฉลี่ยเพื่อจัดการความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ดังนี้ [21]

4.51–5.00	ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51–4.50	ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
2.51–3.50	ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
1.51–2.50	ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
1.00–1.50	ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

3.3.1 นำแบบสอบถามฉบับร่างที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณา ตรวจสอบรายละเอียดความถูกต้องสมบูรณ์ ครอบคลุมเนื้อหา และให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการค้นคว้าอิสระ

3.3.2 ปรับปรุงแก้ไขร่างแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาค้นคว้าอิสระ

3.3.3 นำร่างแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว พร้อมแบบประเมินเสนอผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านวิจัย พิจารณา จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรง (Validity) ทั้งความเที่ยงตรงด้านโครงสร้าง (Construct Validity) และด้านเนื้อหา (Content Validity) ด้านรูปแบบคำถาม (Format) ด้านการใช้ภาษา (Wording) และด้านอื่น ๆ เมื่อผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบตามแบบประเมินแล้ว ผู้ศึกษาจึงได้นำแบบประเมินไปคำนวณหาค่าความสอดคล้องของแบบสอบถาม (Index of Item Objective Congruence : IOC) ซึ่งแสดงระดับความเห็น ดังนี้

+1	= แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะและวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา
0	= ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะและวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา
1	= แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะและวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา

3.3.4 นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ได้ผ่านการแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้อำนวยการสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จำนวน 30 ชุด

3.3.5 นำแบบสอบถามฉบับร่างภายหลังการนำไปทดลองใช้ (Try Out) มาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยวิธีการหาค่าความสอดคล้องแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของ Cronbach (Cronbach's Alpha Coefficient) ค่าระดับความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยรวมทั้งฉบับได้ 0.98 ซึ่งผ่านเกณฑ์มาตรฐานสามารถนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงได้

3.3.6 ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามผลจากการวิเคราะห์ และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอความคิดเห็นก่อนนำไปใช้จริง

3.4 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 ขอหนังสือขอความอนุเคราะห์จากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารสถานศึกษาในการเข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

3.4.2 ส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยจัดส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง ทางไปรษณีย์และแบบออนไลน์

3.4.3 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ ในการตอบแบบสอบถาม

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลโดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)

ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และวิเคราะห์ประเมินความต้องการจำเป็น (Priority Need Index : PNI) โดยใช้สูตรคำนวณด้วยเทคนิค Modified Priority Need Index (PNI Modified)

4. ผลการวิจัย

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานศึกษาตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 68.60 ส่วนใหญ่เป็นสถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 61.60 อายุของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ อายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 54.70 ด้านวุฒิการศึกษาส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 39.50 ด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตำแหน่งผู้อำนวยการ พบว่า ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10-15 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 29.10

4.2 ผลการวิเคราะห์ในการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล นำเสนอในรูปแบบตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทักษะที่มีอยู่ในปัจจุบันและความต้องการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลโดยรวม

(n = 86)

รายการทักษะการบริหาร	สภาพทักษะปัจจุบัน (D)			ความต้องการพัฒนาทักษะ (I)			$I - D$ D	ลำดับ
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล		
1. ทักษะการคิดและตัดสินใจ	4.07	.517	มาก	4.22	.629	มาก	0.04	6
2. ทักษะการบริหารจัดการตัวเอง	4.08	.539	มาก	4.27	.757	มาก	0.05	5
3. ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.03	.642	มาก	4.28	.876	มาก	0.06	4
4. ทักษะด้านเทคโนโลยี	3.58	.520	มาก	4.54	.447	มากที่สุด	0.27	1
5. ทักษะการสื่อสาร	3.86	.555	มาก	4.39	.570	มาก	0.14	3
6. ทักษะการบริหารจัดการองค์กร	3.94	.611	มาก	4.48	.546	มาก	0.14	2
รวม	3.93	0.566	มาก	4.36	.653	มาก	0.10	-

จากตารางที่ 1 พบว่า ความต้องการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล สภาพทักษะปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.93$) และความต้องการพัฒนาทักษะ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.36$) เมื่อพิจารณาความต้องการจำเป็นความต้องการพัฒนาทักษะ โดยรวมมีค่าความต้องการจำเป็น (PNI Modified = 0.10) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ทักษะด้านเทคโนโลยีมีความต้องการจำเป็น (PNI Modified = 0.27) ทักษะการสื่อสารมีความต้องการจำเป็น (PNI Modified = 0.14) ทักษะการบริหารจัดการองค์กร มีความต้องการจำเป็น (PNI Modified = 0.14) ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นมีความต้องการจำเป็น (PNI Modified = 0.06) ทักษะการบริหารจัดการตัวเอง มีความต้องการจำเป็น (PNI Modified = 0.05) และทักษะการคิดและตัดสินใจ มีความต้องการจำเป็น (PNI Modified = 0.04)

5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1 สภาพทักษะปัจจุบันของผู้บริหารสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ค่าเฉลี่ยสภาพทักษะปัจจุบันของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.93$) เมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะ พบว่า ทักษะการบริหารจัดการตัวเอง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ทั้งนี้ เป็นเพราะสถานการณ์ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และโลกของเทคโนโลยีต่าง ๆ มากมาย สถานการณ์บางอย่างอาจเกิดขึ้นโดยไม่ได้คาดหมาย หรือไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องสามารถรับมือกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีที่สุด ซึ่งทักษะการบริหารจัดการตัวเอง ได้แก่ การควบคุมอารมณ์ ไม่แสดง

ออกถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม การปรับตัวได้อย่างรวดเร็ว ไม่ยึดติดกับวิธีการเดิม ๆ การมุ่งมั่นกับเป้าหมายคิดวิเคราะห์วางแผนและลงมือทำ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการและการมองด้านบวกเรียนรู้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ผู้บริหารที่มีความสามารถบริหารจัดการตัวเองก็จะสามารถรับมือกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม นำไปสู่การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพและบริหารสถานศึกษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษา สอดคล้องกับ กรรณิการ์ และนเรศ [22] ได้ศึกษา การจัดการตนเอง : ทักษะในการพัฒนาตนเองอย่างยั่งยืน พบว่าการจัดการตนเองเป็นทักษะที่ช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบุคคลที่สามารถจัดการตนเอง การรู้จักประเมินตนเอง การตั้งเป้าหมาย การกำกับตนเองและการประมาณตนเองเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมให้บุคคลจัดการกับอารมณ์ ความคิดและพฤติกรรมของตนเองได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน สอดคล้องกับ ชาปิยา [23] ได้ศึกษาเรื่อง ความฉลาดทางอารมณ์ของผู้บริหารกับคุณภาพชีวิตในการทำงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร พบว่า ผู้บริหารมีความสามารถควบคุมตนเอง มีความตระหนักรู้อารมณ์ตนเอง รวมถึงรับรู้และเข้าใจอารมณ์ผู้อื่น ส่งผลให้ผู้ได้บังคับบัญชามีความสุขในการทำงาน เกิดความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับไพโรจน์ [24] ได้ศึกษา การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์กับผู้บริหารยุคใหม่ พบว่า ผู้บริหารยุคใหม่ต้องมีความสามารถที่สำคัญคือการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ สามารถประเมินและควบคุมอารมณ์ตนเองให้แสดงออกเชิงสร้างสรรค์ สู้กับปัญหาการบริหารทั้งภายในและภายนอกได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดให้กับองค์กร

5.2 สภาพความต้องการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ค่าเฉลี่ยสภาพความต้องการพัฒนาทักษะ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะ พบว่า ทักษะด้านเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

ทั้งนี้ เนื่องจากในปัจจุบันเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทในทุกภาคส่วน ข้อมูลต่าง ๆ สามารถเชื่อมโยงเข้าด้วยกันอย่างไม่มีขีดจำกัด ทำให้การปฏิบัติงานในปัจจุบันมีความสะดวกสบาย รวดเร็ว ใช้เวลาน้อยลง สถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนนอกจากจะเป็นหน่วยงานที่จัดการศึกษาที่มุ่งผลิต พัฒนาค nhânให้มีศักยภาพ ดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความสุข สามารถประกอบอาชีพและส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตแล้วยังต้องอยู่ในภาวะการณ์ของการแข่งขันเพื่อให้มีจำนวนผู้เข้าเรียนตามจำนวนที่วางไว้ หากผู้บริหารสถานศึกษามีทักษะความรู้ด้านเทคโนโลยี และสามารถเลือกวิธีการหรือนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเหมาะสมกับงานของสถานศึกษา ทั้งด้านการบริหารจัดการ ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านอื่น ๆ จะส่งผลให้ผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสามารถบริหารงานได้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ สอดคล้องกับ เจษฎา [25] ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มสหเขต ทหารวดี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี พบว่า ผู้นำด้านวิสัยทัศน์ควรพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมมาใช้ในการบริหารจัดการศึกษา ควรพัฒนาตนเองให้มีสมรรถนะด้านการใช้เทคโนโลยี เช่น การใช้อุปกรณ์ทางเทคโนโลยีดิจิทัล อาทิ สมาร์ทโฟน คอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต การใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ แสดงวิสัยทัศน์การบริหารสถานศึกษาสู่ภาพลักษณ์สถานศึกษาดิจิทัล สอดคล้องกับ อัญชลี [26] ได้ศึกษาการวิเคราะห์สมรรถนะผู้บริหารการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในยุคลิขิต พบว่า ผู้บริหารการศึกษาต้องสมรรถนะด้านเทคโนโลยี มีความสามารถแก้ไขปัญหาได้ทันทั่วทั้งบูรณาการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากผลกระทบที่เกิดจากความก้าวหน้าและความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่มีความรวดเร็วและมีความท้าทายมาก สอดคล้องกับ

พรพิรุณ [27] ได้ศึกษาการบริหารจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในทศวรรษหน้า พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาควรมีการปรับตัวยอมรับการแข่งขันกับสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในอนาคต มีความสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้รวดเร็ว ลดขั้นตอนการทำงานและงานเอกสารลง สนับสนุนการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ องค์ความรู้ ระบบเทคโนโลยี (Visrual Reality : VR) มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ ๆ มาพัฒนาการทำงาน ส่งเสริมการเป็นวิทยาลัยฯ แห่งอนาคต

5.3 ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ด้านความจำเป็นสูงสุดเป็นลำดับที่ 1 คือ ทักษะด้านเทคโนโลยี รองลงมาคือ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการบริหารจัดการองค์กร ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการบริหารจัดการตัวเอง และต่ำสุดคือ ทักษะการคิดและตัดสินใจ

เมื่อพิจารณาผลการศึกษาดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ทักษะด้านเทคโนโลยี เป็นทักษะที่ควรเร่งพัฒนา ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาเล็งเห็นความสำคัญในการนำเทคโนโลยีมาเป็นเครื่องมือในการบริหารงานในองค์กร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านการบริหารอย่างเป็นระบบ เนื่องจากผู้บริหารเป็นผู้มีบทบาทสูงสุดในการขับเคลื่อนความสำเร็จขององค์กร หากได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศเทคโนโลยีดิจิทัลตามมาตรฐานสากลและมีทักษะในการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศบูรณาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูลและนวัตกรรมมาใช้กับการบริหารงาน การปฏิบัติงานของทุกหน่วยงานในสถานศึกษา จะส่งผลให้การจัดการศึกษาบรรลุจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ เจนจิรา และทองศักดิ์ [28] ได้ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ การประยุกต์ใช้ดิจิทัลเพื่อพัฒนาและยกระดับศักยภาพ

องค์กร รองลงมาคือ การใช้ดิจิทัล เพื่อบริหารจัดการและนำองค์กร การปฏิบัติตามกฎหมายดิจิทัลและการรู้ และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นลำดับต่ำสุด แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารที่มีความสามารถในการเป็นผู้นำองค์กรดิจิทัล นำนโยบายด้านเทคโนโลยีดิจิทัลมาสู่การปฏิบัติ มีการกำกับติดตามการใช้อย่างต่อเนื่องในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานในองค์กรทั้งในด้านการพัฒนาระบบการทำงานและการจัดการเรียนการสอน อย่างเป็นระบบ จะช่วยให้การขับเคลื่อนและพัฒนาสถานศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ควรศึกษาความต้องการเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในยุคดิจิทัล

5.4.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน

5.4.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบความต้องการในการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาภาคเอกชนและวิทยาลัยอาชีวศึกษาภาครัฐ

เอกสารอ้างอิง

- [1] ราชกิจจานุเบกษา. (2560). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560*. เล่ม 134 ตอนที่ 40 ก. หน้า 14.
- [2] ราชกิจจานุเบกษา. (2561). *ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561–2580*. เล่ม 135 ตอนที่ 82 ก. หน้า 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกฤษฎีกา.
- [3] ราชกิจจานุเบกษา. (2565). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (พ.ศ. 2566–2579)*. เล่ม 139 ตอนพิเศษ 258 ง. ฉบับที่ 13 หน้า 1.
- [4] ราชกิจจานุเบกษา.(2542).*พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- [5] สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.(2560).*แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- [6] ราชกิจจานุเบกษา. (2551). *พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551*. เล่ม 125 ตอนที่ 43 ก. หน้า 3.
- [7] ราชกิจจานุเบกษา.(2559).*คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 8/2559*. เล่ม 133 ตอนพิเศษ 42 ง. หน้า 3.
- [8] ชিতวร สีสะผลิน. (2564). *วิกฤตการศึกษาไทยถ้าไร้ “การศึกษาเอกชน”*. สืบค้น 20 สิงหาคม 2566 จาก https://www.matichon.co.th/education/news_2507335.
- [9] กรรณภรณ์ สีนประสงค์. (2564). *รูปแบบวัฒนธรรมคุณภาพของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน [วิทยานิพนธ์ดุสิตวิทยบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา]*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- [10] สมฤดี ฉิมมุกลิก. (2566). *ข้อมูลสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน*. เอกสารประกอบการประชุมผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน เรื่อง รายงานผลการขับเคลื่อนนโยบายเร่งด่วน (Quick Win) สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน. กรุงเทพมหานคร : สำนักบริหารการอาชีวศึกษาเอกชน.
- [11] กมล รอดคล้าย. (2566). *การศึกษาไทยในยุค VUCA World*. สืบค้น 20 สิงหาคม 2566 จาก <https://siamrath.co.th/n/426425>.
- [12] Katchwattana,P.(2021). *10ทักษะจำเป็นWorld Economic Forum ย้ำชัดคนทำงานควรต้องมีในปี2025 ถ้าไม่ยากถูกดิสรัป*. สืบค้น August 20, 2023 จาก <https://www.salika.co/2021/01/23/10-skills-world-economic-forum-2025/>.
- [13] World Economic Forum. (2020). *The Future of Jobs Report 2020*. สืบค้น August 20, 2023 จาก https://www3.weforum.org/docs/WEF_Future_of_Jobs_2020.pdf.

- [14] ศุภโชค ปิยะสันต์. (2565). 5 ทักษะสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21. สืบค้น 16 สิงหาคม 2566 จาก <https://www.starfishlabz.com/blog/600-5>.
- [15] บรรจง ลาวะลี. (2560). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคไร้พรมแดน. วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอภัยภูฏา. 6(2).
- [16] พรรณพร คงยิ่งยง. (2562). เมื่อผู้อ่อนวัยกว่าก้าวขึ้นมาเป็น “ผู้นำ”. สืบค้น 21 สิงหาคม 2566 จาก <https://www.bangkokbiznews.com/blogs/columnist/123247>.
- [17] สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- [18] คม สุวรรณพิมล. (2566). *Recession กับ 3 บทบาทหลักของผู้นำที่จะทำให้ทีมฝ่าวิกฤตเศรษฐกิจขาดได้ในปี 2023*. สืบค้น 27 สิงหาคม 2566 จาก <https://www.coachforgoal.com/blog/topic/recession>.
- [19] สุวิมล ว่องวาณิช. (2558). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [20] ชานินทร์ ศิลป์จารุ. (2552). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร : บริษัท วี. อินเทอร์เน็ต จำกัด.
- [21] บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- [22] กรรณิการ์ แสนสุภา แล่นเรศ กันธะวงศ์. (2564). การจัดการตนเอง : ทักษะในการพัฒนาตนเองอย่างยั่งยืน. วารสารศิลปศาสตร์ (วังนางเลิ้ง) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระนคร. 1 (1).
- [23] ขาเปีย สิมลา. (2563). ความฉลาดทางอารมณ์ของผู้บริหารกับคุณภาพชีวิตในการทำงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร. [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- [24] ไพโรจน์ ญัตติอัครวงศ์. (2562). การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์กับผู้บริหารยุคใหม่. วารสารเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. 7(2).
- [25] เจษฎา ขวนะไพศาล. (2563). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มสหวิทยาเขตทวารวดี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา]. มหาวิทยาลัยศิลปากร จาก <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/3304/1/61252310.pdf>.
- [26] อัญชลี ไหมทอง. (2565). การวิเคราะห์สมรรถนะผู้บริหารการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในยุคพลิกผัน [ปริญญาโทศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [27] พรพิรุณ วงศ์สมุท. (2565). การบริหารจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในทศวรรษหน้า. [วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- [28] เจนจิรา แสนไชย และทงศักดิ์ คุ่มไข่น้ำ. (2565). ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา. Interdisciplinary Academic and Research Journal. 3(6). สืบค้น 19 สิงหาคม 2566 จาก <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/IARJ/index>.